

РЕШЕНИЕ

№ 3281

гр. София, 18.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 16.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **1784** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145 и сл. от АПК вр. с чл.186, ал.4 от ЗДДС.

Образувано е по жалба на „АРМАКС“ ЕООД ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място] [улица] срещу ЗАПОВЕД №ФК- С 1946-0476959 от 31.01.2023г. издадена от Началник отдел „Оперативни дейности“ при Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на обект на дружеството – бръснарски салон в@@@[жк]бл.59 е наложено запечатване за срок от 14 дни.

По изложените в жалбата съображения за незаконосъобразност на оспорения акт, се моли същата да се уважи. На първо място се визира, че няма установено безспорно нарушение. Твърди се, че не е изяснено при какви обстоятелства е извършена процесната продажба. Допълва се и че липсва пълно описание на деянието. В тази връзка се твърди, че липсват мотиви. На следващо място се твърди, че деянието е за първи път. Излагат се и доводи, че ПАМ е свързана с НП, а по делото няма данни за такова вкл. за възможността да се наложи санкция –тя да се плати и така да се прекрати ПАМ по чл.184, ал.4 от ДДС. Правят се и твърдения, че е нарушен и принципа за съразмерност. С оглед всичко изложено – се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание жалбоподателят поддържа жалбата си чрез писмени бележки на управителя Т.. Има позоваване като ново обстоятелство на решение от 04.05.2023г. на СЕС по дело С-97/21г., че при издадено НП – наложената ПАМ е повторна санкция и нарушение на принципа „ne bis in idem“.

Ответната страна, чрез юрк.А., оспорва жалбата и моли същата да се отхвърли. Претендира юрк.възнаграждение.

Административен съд София-град като се запозна с доказателства по делото и с оглед правомощията си чл.168 вр. чл.146 от АПК, прие за установено следното: Жалбата е от адресат на акта, засегнат неблагоприятно, в срок е /от 21.02.2023г. при връчване на 13.01.2023г./, поради което следва да се разгледа по съществото ѝ.

Следва да се има предвид, че производството е започнало със съставянето на протокол №0476959 от 09.01.2023г. /л.15/, при която е установено, че на посочената дата в 14,30ч. в обект –бръснарница е направена контролна покупка на капучино и натурален сок на обща стойност от 5лв., за което не е издаден касов бон от намиращото се в обекта и работещо фискално устройство модел PERFEUJ 3 01 с ИН на ФУ DY480811 и ФП 36638847, което се установява и от издадения КЛЕН. Посочено е, че сумата е платена в брой на управителя на дружеството – В. Т..

На л.18 е представена декларация от управителя Т., че обекта е бръснарски салон, като има и няколко маси за придружаващите клиентите на салона, като при поръчки на кафе и др.напитки се издава касов бон. Обяснява, че касовата бележка е издадена по-късно, защото придружител на клиентката /заб.проверяващата М. И./ се е подстригвал и управителят е изчакавал да се приключи цялата поръчка.

Въз основа на изложената фактическа обстановка – невъзприемайки възраженията на страна- началникът на отдел „Оперативни дейности“ е издал заповед №ФК-- С 1946-0476959 от 31.01.2023г., с която на обект на дружеството –наложено запечатване за срок от 14дни на основание чл.186, ал.1, т.1, б.“б“ от ЗДДС и във връзка с констатираното нарушение на чл.118, ал.1 от ЗДДС и чл.25, ал.1 от Наредба Н-18 от 13.12.2006г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажби в търговски обекти.

Съставен е и акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ №от 14.01.2023г., както и е издадено Наказателно постановление №701305-F692220 от 28.04.2023г. на л.34, с което на за същото деяние е наложена санкция в размер на 1000лв..

В съдебното производство като свидетел е разпитан единия от проверяващите- св.Р. В.. Видно от показанията му закупили си капучино и напитка, за които не им бил издаден касов бон като в обекта е имало работещ касов апарат. Твърди, че са изчакали достатъчно.

ОТ ПРАВНА СТРАНА СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

На първо място се установява, че заповедта е постановена от компетентен орган. Същата е издадена от Началник отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП-С. на основание чл.186 и чл.187 от ЗДДС като съгласно първата разпоредба заповедта се издава от орган по приходите или от упълномощено от същия лице. Видно от ЗНАП –чл.7 т.3 началниците на отдели са органи по приходите, поради което се прави извода, че въз основа на закона –ответникът е компетентен да издаде оспорената заповед. В тази възка е и представена заповед №3927 от 23.11.2022г. на л.19, видно от която С. е преназначен на длъжността Началник на отдел „Оперативни дейности“ в дирекция ОД при ЦУ на НАП. Отделно на л.20-21 е представена и заповед №3ЦУ-1148 от 25.08.2020г. от изпълнителния директор на НАП, съгласно която в т.1 са определени органите, които налагат ПАМ като сред тях е и началникът на отдел „Оперативни дейности“.

При последваща проверка за законосъобразността на заповедта, СЪДЪТ не констатира в производството, да има допуснати процесуални нарушения. Не отговаря на действителността твърдението, че заповедта не е мотивирана. В същата ясно е

отразена конкретната фактическа обстановка.

Спорът е по съществуващото – тезата на оспорващия е, че не е издал касов бон, защото е изчакал проверяващия да се подстриже, поради което касовият бон да бъде и за двете услуги, тъй като не се касае за отделен обект кафене.

Съдът макар да кредитира показанията на свидетеля В. – не споделя по същество тезата на оспорващия. Видно от самото описание на обекта – в действителност се касае за бръснарница. Логично е, ако се направи покупка на кафе и сок, то да е за придружителя на клиента. В случая закупилата поръчката М. И. /другата проверяваща/ е била придружителка на свидетеля В., но последният не споделя, че е ползвал същинските услуги на бръснарницата. От друга страна – няма описание, че не е издаден касов бон и за бръснарската услуга. Нелогично е, ако В. беше обслужван като клиент – само И. да се легитимар и сама да прави проверката, още повече, че видно от протокола – проверката е извършена и от двамата т.е. съвместно. С оглед изложеното – съдът приема обясненията на управителя като защитна теза.

Съдът приема, че има нарушение на чл.3, ал.1 от Наредба Н-18/2006г. /наредбата/, която вменява задължението на лицата да регистрират и отчитат извършените продажби на стоки чрез издаване на касова бележка. Следователно – безспорно е установено нарушение на чл.3 и чл.7 от Наредбата, както и на чл.186, ал.1, б.“б“ от ЗДДС, за което се следва ПАМ, регламентирана в чл.186, ал.1, б.“б“ от ЗДДС. Останалите доводи в жалбата са неотнормирани, че деянието е извършено за първи път, както и че своевременно не е издадено НП, за да се плати санкцията и се преустанови ПАМ.

Съдът обаче съобразява, че на дружеството е наложена имуществена санкция с НП №701305-F692220 от 28.04.2023г.. В тази връзка е правилно позоваването на решение от 04.05.2023г. на СЕС по дело С-97/21г..Видно от същото чл.273 от Директива 2006/112/ЕО на съвета от 28.ноември 2006г. относно общата система на ДДС и чл.50 от Хартата на основните права на ЕС -трябва да се тълкуват в смисъл, че не се допуска национална правна уредба, съгласно която за едно и също неизпълнение на данъчно задължение и след провеждане на отделни и самостоятелни производство- на данъчнозадълженото лице може да бъде наложена марка имуществена санкция и мярка запечатване на обекта, които подлежат на различно оспорване, пред различни съдилища, доколкото посоченото не осигурява координиране на производствата, позволяващо да се сведе до стриктно необходимото допълнителната тежест от кумулирането на посочените мерки".

Следователно доколкото посоченото право на ЕС има примат над националната правна норма и при несъответствие първото намира приложение, то следва да се приеме, че даденото тълкуване от СЕС ясно позволява да се направи извода, че разпоредбите на ЗДДС за налагане за едно и също нарушение на закона и на ПАМ, и на санкция по реда на ЗАНН - не е допустимо. Тази законова регламентация е в в противоречие и с чл.50 от Хартата на основните права, приета от ЕС. Не е допустимо да има НП и ПАМ за едно и също деяние вкл. и защото едни и същи факти се установяват от различни съдебни състави и могат да се констатират различно .

Следователно –заповедта е постановена от компетентен орган, но е материално-незаконосъобразна, поради което заповедта следва да се отмени.

Няма претенция за разноски.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

По жалба на „АРМАКС“ ЕООД ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място] [улица]

ОТМЕНЯ като незаконосъобразна ЗАПОВЕД №ФК- С 1946-0476959 от 31.01.2023г. издадена от Началник отдел „Оперативни дейности“ при Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на обект на дружеството – бръснарски салон в@@12@[жк]бл.59 е наложено запечатване за срок от 14дни.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок с касационна жалба пред ВАС чрез АССГ.Преписи на страните.

Съдия: